

[Kai Moltke.]

for arbejderbevægelsens repræsentanter til at forrykke en uretfærdig balance, sådan at de, der producerer, får mere, medens man beskærer de arbejdsfri indtægter, spekulationsindtægter og andre ting, som i øjeblikket præger samfundet. Yderligere skal jeg ikke komme ind på det.

Dernæst nogle andre ting vedrørende bankerne, udlån osv. I sin tid havde man et kreditrationeringsudvalg her i folketinget. Noget sådant har regeringen og det nuværende flertal ikke anset for nødvendigt. Man har overdraget den diktatoriske myndighed til private aftaler mellem Nationalbanken og de private banker. Her står vi så over for denne aftales indhold, som folketinget endnu ikke er gjort bekendt med i enkeltheder og i dokumentarisk form, men som derimod kan læses i uddrag i dagens aviser. Her siger man, at fremtidig, i de første 6 måneder, må bankerne ikke overskride den udlånsgrænse, som vi stod over for i februar 1970, og så tales der om en række straffeforholdsregler, hvis bankerne ikke skulle holde denne margin. Aviserne er så venlige at sige, at det vil betyde, at f. eks. en række byggelån vil blive nægtet fra bankernes side, og at det eneste, der er sikkert med hensyn til fremtidigt boligbyggeri, er det, som er garanteret gennem det sociale byggeri. Ja men når det er tilfældet, så synes jeg, at man virkelig havde ret fra oppositionen, da man i sin tid foreslog kvotaen for det sociale byggeri udvidet til 18.000 eller 20.000 lejligheder i stedet for 10.000, for helt skulle boligbyggeriet dog nødig gå i stå, selv om det kun var for en kortere periode. Men så vidt jeg kan se, vil det betyde, at en stor del af det private byggeri her bringes til standsning, og at vi vil få en akut ændring i beskæftigelsessituationen i byggefagene, og det er noget, som folketinget ikke har haft lov til at tage stilling til, ikke engang at tale med om; det er noget, som ensidigt afgøres af Nationalbankens direktion og de private bankers ledelser.

Så kan man sige: ja men det er et indgreb til bedring af betalingsbalancen. Her kunne jeg godt lide at fremdrage et par ting. Har regeringen tænkt over det problem, der opstår, når visse banker kommer i likviditetsvanskeligheder og andre banker ikke fuldt ud har brugt deres kvota og man så står

over for, at der udlånes gennem private, så de pågældende banker ikke kommer i klemme? Jeg tror, statsministeren og andre ministre vil kunne huske ganske konkrete tilfælde af sådanne mellembanktransaktioner, som i virkeligheden har været en omgåelse af kreditrestriktionerne.

Må jeg i samme forbindelse rejse et andet vigtigt spørgsmål: Var tiden ikke inde til, at man i aktieselskabsloven for alvor tog fat på og indførte begrebet koncernregnskaber? For regler for banker og sparekasser ordner jo ikke det hele. Der er en hel del andre finansieringsselskaber — de kalder sig finansieringsselskaber, de kalder sig investerings-selskaber — som spiller en ikke ringe rolle netop ved fordelingen af kreditten, ved finansiering af indførsel og salg af sådanne varer, som i særlig grad berører vor betalingsbalance. Var tiden ikke inde til, at man her tog tyren ved hornene og tog aktieselskabslovgivningen op, så at vi fik koncernregnskaber, som beviste, at en del af bankkapitalen netop er placeret på en sådan måde, at den falder uden for de pågældende regler for ydelse af kredit?

I samme forbindelse kunne jeg lide at efterlyse et andet vigtigt træk. Var det ikke på tide, at man indførte faste regnskabsår i stedet for de skæve regnskabsår, som giver store muligheder for at manøvrere med det begreb, som hedder afskrivninger? Her vil jeg da også gerne høre, hvordan det ligger med regeringens planer om revision af aktieselskabslovgivningen på disse vigtige og konkrete felter.

Nå ja, så er spørgsmålet blevet rejst, netop hvor det drejer sig om valuta, sidst af hr. Sigsgaard, om de udenlandske filialers stilling, hvor det gælder beskatning, hvor det gælder alt det, som hænger sammen med fordelingen af den opførte fortjeneste ved det store salg, der sker her i landet. For det er jo ingen hemmelighed, at hvis man f. eks. ser på Essos regnskaber, har det, de tilsyneladende har indtjent her i landet og betalt skat af, været yderst beskedent. Det er jo meget let at foretage bogholderitrick, så moderselskabet i udlandet sælger til en meget høj pris og indtægten på stedet bliver ringe. Nu har ministeren jo lovet at undersøge dette forhold nærmere, men jeg tror da, at det i virkeligheden er et af de problemer, som trænger sig på.